

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0536
in de zaak met rolnummer 1314/0606/A/2/0566

Verzoekende partij	de heer Eric LOENDERS vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom ROOSEN
Tussenkommende partij	de nv CARMANS vertegenwoordigd door advocaat Johan VANMUYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Bampslaan 19

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 mei 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 april 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en buurtbewoners tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen van 7 januari 2014 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van twee opslagsilo's, de regularisatie van een electra cabine en een betonwand en de aanleg van een talud op de percelen gelegen te 3560 Lummen Havenstraat 1, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 1809, 1810, 1811, 1812a.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 juli 2014 om in de procedure tot vernietiging te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer verleent met een beschikking van 23 september 2014 de tussenkommende partij toelating om in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 17 mei 2016 de zaak doorverwezen naar de tweede kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 juni 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEBREURS die *loco* advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Tom ROOSEN verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Johan VANMUYSEN verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 14 oktober 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van twee opslagsilo's, een elevatorband en een betonwand, de regularisatie van een electra-cabine en een betonwand en de aanleg van talud.”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Hasselt - Genk' vastgesteld met koninklijk besluit van 3 april 1979, gelegen in industriegebied.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 22 november 2013 voorwaardelijk gunstig.

De milieudienst van de gemeente Lummen adviseert op 2 januari 2014 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder verleent op 6 januari 2014 een ongunstig advies.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 3 januari 2014 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het college van Lummen op 13/3/2012 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning heeft afgeleverd voor het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie, dat het beroep tegen deze vergunning niet werd ingewilligd door de deputatie, dat het beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de beslissing van de deputatie werd ingewilligd op 2/7/2013 waarbij de vergunning van de deputatie werd vernietigd, dat de deputatie tot op heden nog geen nieuwe beslissing over het dossier voor de bouw van een ecologische behandelingsinstallatie heeft genomen.

Overwegende dat ter plaatse reeds één opslagplaats van de behandelingsinstallatie

werd gerealiseerd, dat er echter gelet op voorgaande historiek momenteel geen rechtsgeldige stedenbouwkundige vergunning bestaat voor de behandelingsinstallatie waardoor ook geen vergunningen kunnen afgeleverd worden bijkomende constructies, dat de deputatie eerst een beslissing dient te nemen over de vorige aanvraag van de ecologische behandelingsinstallatie.

Overwegende dat het college van Heusden-Zolder in haar ongunstig advies over de aanvraag volgende stelt:

“Overwegende dat opslagplaats 1 van de behandelingsinstallatie reeds werd opgericht; dat deze niet beschikt over een stedenbouwkundige vergunning; dat er bijgevolg geen vergunningen kunnen afgeleverd worden voor bijkomende constructies; dat de deputatie eerst een beslissing dient te nemen over de vorige aanvraag van de behandelingsinstallatie;

Overwegende dat de inplanting van de betonnen keerwand, net zoals de behandelingsinstallatie volledig ingaat tegen de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat in de omzendbrief het volgende gesteld wordt:

‘De industriële gebieden omvatten een bufferzone.

a) De hier bedoelde bufferzone is onafhankelijk van de bufferzone die op het ontwerp-gewestplan is aangeduid in toepassing van artikel 14.4.5. In het huidige geval gaat het niet om een zelfstandig bestemmingsgebied maar betreft het een **strook binnen het industriegebied met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie**. Om die reden moet ze aangebracht worden op het industriegebied zelf.

b) De breedte en de aanleg van de bufferzone is afhankelijk van de oppervlakte en de vorm van het industriegebied zelf, van de aard van de industrieën, van de eigenlijke **hinderlijkheid** ervan en van de **bestemming van de aanpalende gebieden**.

De bufferzones dienen te worden bepaald in de bouwvergunning, verleend voor de randpercelen van het gebied, of in het indelingsplan dat opgesteld wordt naar aanleiding van een onteigeningsplan, of in een bijzonder plan van aanleg van het gebied. **Bouwvergunningen voor de oprichting van een industrieel of ambachtelijk bedrijf zijn onwettig indien zij niet voorzien in de aanleg van een bufferzone, of indien de bufferzone waarin zij voorzien ontoereikend is.**

Rondom de industriezones en ambachtelijke zones dient (op de aldus aangeduide zone) een bufferstrook aangelegd te worden waarvoor als breedte volgende cijfers als richtinggevend kunnen worden vooropgesteld :

15 m voor ambachtelijke bedrijven;

25 m voor milieubelastende bedrijven;

50 m voor vervuilende industrie.

Wanneer zij palen aan woongebieden moeten deze breedten vergroot en zelfs verdubbeld worden.’

Overwegende dat de keerwand een hoogte heeft van 4m en zich op ca. 15m van de Havenstraat bevindt; dat men hiertegen een talud aanlegt; dat men hiermee een visuele en akoestische buffer wenst te voorzien; dat deze keerwand zich te dicht bij de Havenstraat bevindt; dat de aanleg van de talud onvoldoende is om een visuele buffer te vormen voor de opslagplaatsen en de silo's; dat de opslagplaatsen een

hoogte hebben van 14,3m en een totale lengte van 150m en 90m en de silo's een hoogte van 17,5m; dat opslagplaats 1 reeds gebouwd werd en in de wijde omgeving van ver zichtbaar is; dat de visuele hinder voor de omwonenden onaanvaardbaar is; dat deze opslagplaatsen zich niet integreren in de omgeving; dat de betonnen keerwand met talud onvoldoende is als buffer;"

Overwegende dat uit het advies van het ANB over huidige aanvraag blijkt dat de aanvrager een gedeelte van de in de vorige aanvraag opgelegde te behouden buffer heeft gekapt, dat ter plaatse kan worden vastgesteld dat de op plan voorziene buffer van circa 15 meter en de gevraagde talud alleszins niet afdoende is om de reeds gerealiseerde opslagplaats van 14,30m hoog en de nog geplande opslagplaats te visueel te bufferen.

Dit advies wordt volledig bijgetreden.

Overwegende dat het ongunstig advies van de dienst Leefmilieu eveneens kan bijgetreden worden:

"Het betreft een aanvraag tot uitbreiding en regularisatie van een bedrijf gelegen op industrieterrein op het gewestplan.

Voor de inrichting werd op 22 februari 2010 door de gemeenschapsminister in beroep een milieuvergunning verleend.

Gelet op de aanwezigheid van een basis milieuvergunning.

Gelet op de ligging op industrieterrein,

Bij besluit van de Raad voor Vergunningsbetwisting d.d. 2 juli 2013 werd de beslissing van de Bestendige Deputatie tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor deze inrichting evenwel vernietigd. Tot op heden heeft de Bestendige Deputatie hieromtrent nog geen nieuwe uitspraak gedaan.

Bijgevolg is er momenteel geen rechtsgeldige stedenbouwkundige vergunning van kracht waardoor ook een uitbreiding en een regularisatie niet aan de orde kunnen zijn.

Gelet op de koppeling tussen milieu- en stedenbouwkundige vergunning is ook de verleende milieuvergunning thans van rechtswege geschorst.

Bijgevolg kunnen wij de aanvraag enkel ongunstig adviseren."

Overwegende dat de deputatie eerst een beslissing dient te nemen over de vorige aanvraag voor het bouwen van een behandelingsinstallatie voor gronden vooraleer er eventuele nieuwe vergunningen kunnen worden afgeleverd voor de uitbreiding van de behandelingsinstallatie.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening.

Het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen verleent op 7 januari 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

"...

Het college van burgemeester en schepenen gaat akkoord met deel één en gaat niet akkoord met deel twee van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige

ambtenaar:

...

Overwegende dat het college van Lummen op 13/3/2012 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning heeft afgeleverd voor het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie (na ongunstig advies van het college van Heusden-Zolder), dat het beroep tegen deze vergunning niet werd ingewilligd door de deputatie, dat het beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de beslissing van de deputatie werd ingewilligd op 2/7/2013 waarbij de vergunning van de deputatie werd vernietigd, dat de deputatie tot op heden nog geen nieuwe beslissing over het dossier voor de bouw van een ecologische behandelingsinstallatie heeft genomen.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Gehoord het standpunt van de fractie SPA waarbij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar wordt bijgetreden.

Overwegende dat de fractie CD&V het standpunt van de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar niet bijtreedt en volgend stand punt inneemt:

Dat door de Gemeente Lummen op 13 maart 2012 een vergunning werd afgeleverd voor het bouwen van een ecologische behandelingssite.

Dat hiertegen beroep werd aangetekend.

Dat bij besluit van de Deputatie van de Provincieraad van Limburg van 27 juni 2012 het beroep ongegrond werd verklaard.

Dat bij arrest van 2 juli 2013 de Raad voor Vergunningsbetwistingen inzake nummer A/2013/0359 besliste dat weliswaar de betrokken vergunning werd nietig verklaard, doch dat aan de Deputatie werd gevraagd een nieuwe beslissing te nemen over het oorspronkelijk ingestelde administratief op beroep.

Dat deze beslissing momenteel nog niet is getroffen.

Dat uit het arrest blijkt dat de Raad van oordeel is dat weliswaar de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning diende uitgesproken te worden, doch dat zij uitdrukkelijk de mogelijkheid geeft om opnieuw de vergunning af te leveren mits het aanhalen van bijkomende motiveringen.

De Raad heeft op verschillende plaatsen in het arrest uitdrukkelijk aangegeven wat er nog precies bijkomend diende te worden verduidelijkt.

Dat voor zover de Deputatie van oordeel zou zijn dat de vergunning als dusdanig kan worden afgeleverd, eventueel met de bijkomende motivatie alleszins huidige vergunning eveneens kan worden verleend gezien deze bijdraagt tot een betere ruimtelijke ordening en bovendien een waarborg levert voor het beperken van de hinder.

In de voorliggende vergunningsaanvraag wordt bovendien het onmogelijk gemaakt aan de aanvrager om nog een uitweg te nemen langs de Havenstraat.

De volledige ontsluiting dient langs de industriestraat te gebeuren.

De verkeerslast naar de agrarische gebieden met de daarin gesitueerde zonevreemde woningen wordt tot nul herleid.

Bovendien werd een efficiënte landschappelijk geïntegreerde bufferzone voorzien.

De aanleg van de bufferzone bevat immers:

- Het behoud van de bestaande houtwal langs de Havenstraat en het gelijkvormig doortrekken ervan over de nog openliggende stroken. Hierdoor wordt door vorm en aard van de beplanting gepast aangesloten op de huidige landschapsvorm van gecompartmenteerde percelen met houtwalomkadering. Elke onderbreking van deze bufferzone kan vermeden worden door de aangepaste ontsluiting en door de volledig gesloten gevelwanden.*
- Het aanbrengen van een aarden talud, oplopend vanaf de bestaande houtwal tot op .... m (zie groenplan). Hierdoor wordt de betonnen plint en keerwand met een groene wal bekleedt en landschappelijk geïntegreerd.*
- De ganse bufferzone wordt integraal aangeplant tussen de bestaande houtwal en de betonnen wand.*

Deze bijkomende groenaanleg moet zorgen voor:

- het groen inkleden van de gebouwen door voldoende dichtheid en hoogte. Door het aanleggen van de talud en de gepaste boomkeuze worden de gebouwen in de hoogte volledig visueel afgeschermd*
- een goede visuele afscherming, ook in de winter, door een gepaste plan- en boomkeuze.*

Dat ondertussen ook een gunstig advies werd ingediend door de Gewestelijke milieuvergunningscommissie over het beroep aangetekend tegen het besluit van de Deputatie van de Provincie Limburg van 4 juli 2013 met nummer 750.71/A/2013.062 houden de gedeeltelijke aktenamen van een mededeling kleine verandering.

Met eenparigheid werd een positief advies uitgebracht.

Dat in dit advies onder meer werd vermeld dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening.

Dat onder meer de beslissing als volgt werd gemotiveerd: “overwegende dat er in de milieuwetgeving geen bepalingen zijn omtrent een buffergebied tussen industriegebieden en agrarische gebieden”;

Dat tijdens een plaatsbezoek op 26 september 2013 door een adviesverlener van de afdeling milieuvergunningen werd vastgesteld dat er een bufferzone aanwezig is van circa 15m op het eigen terrein en circa 10m op het openbare terrein bestaande uit een gracht aan de Havenstraat;

Dat de bufferzone op het eigen terrein bebost is zodat deze eveneens dienst doet als groenscherm;

Dat tussen deze bebossing en de gesloten loods een talud aanwezig is waarop extra beplanting zal worden aangebracht;

Dat de aanwezige bufferzone voor wat betreft de milieutechnische aspecten voldoende breed en functioneel is;

De wijzigingen aan het oorspronkelijke besluit zoals voorgesteld door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie zijn van minieme aard en gaan de grond van de zaak niet aan.

Dat hierin des te meer een argument kan worden gevonden om de vergunning als dusdanig af te leveren.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij samen met een aantal buurtbewoners op 19 februari 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 maart 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Er wordt geen hoorzitting georganiseerd aangezien de beroepsindieners dit niet gevraagd heeft.

De verwerende partij beslist op 10 april 2014 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij beslist:

“ ...

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) een vergunning geweigerd wordt indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

...

Overwegende dat in het beroepsschrift volgende elementen worden aangehaald :

- goedkeuring vergunning zonder voorafgaandelijk openbaar onderzoek;*
- de Raad van vergunningsbetwistingen gaf het bevel aan de provincie Limburg om binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep. Tot op heden is dit bevel niet opgevolgd;*
- vragen bij de procedure voor de aansluiting van een electro-cabine op het elektriciteitsnet;*
- de argumentatie inzake de bufferzone is onvoldoende volgens het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen;*
- het betreft een regularisatie vermits de aanleg ervan reeds gestart is;*
- er bestaat geen duidelijkheid over de inhoud en de omvang van de twee opslagsilo's, laat staan dat er een onderzoek is geweest naar de impact, in exploitatie, op de omgeving en omwonenden;*
- op dit ogenblik ligt de milieuvergunning nog in beroep bij de minister van leefmilieu. Het gunstig advies van de Gewestelijke milieuvergunningcommissie, waarop het college van Burgemeester en Schepenen zich beroept is op dit ogenblik dan ook niet relevant;*
- de adresgegevens en meer bepaald de straatnummers veranderen steeds in de verschillende dossiers. Dit werkt verwarring in de hand en kan al dan niet bewust aanleiding geven tot foutieve besluiten. Hieruit blijkt nogmaals dat het industrieterrein Kolenhaven Lummen ongeordend is. Het verplaatsen van steenbrekers, stockeren van vervuilde gronden, het verwerken van steenpuin in beton, het verplaatsen van silo's, enz. werkt willekeur in de hand met overlast tot*

gevolg. Zulke zware milieubelastende activiteiten hypothekeren omliggende woningen en natuur;

- *de aanvulling en nivellering van het terrein wordt ook bij vernietigde vergunning verder gezet;*

Overwegende dat de aanvraag niet valt onder de aanvragen die moeten openbaar gemaakt worden volgens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 2001 en 8 maart 2002;

Overwegende dat de Gewestelijke milieuvergunningscommissie een gunstig advies verleende inzake het beroepsdossier bij de Raad van Vergunningsbetwistingen :

- *dat in dit advies onder meer werd vermeld dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;*
- *dat onder meer de beslissing als volgt werd gemotiveerd: “overwegende dat er in de milieuwetgeving geen bepalingen zijn omtrent een buffergebied tussen industriegebieden en agrarische gebieden”;*
- *dat tijdens een plaatsbezoek op 26 september 2013 door een adviesverlener van de afdeling milieuvergunningen werd vastgesteld dat er een bufferzone aanwezig is van circa 15 meter op het eigen terrein en circa 10 meter op het openbare terrein bestaande uit een gracht aan de Havenstraat;*
- *dat de bufferzone op het eigen terrein bebost is zodat deze eveneens dienst doet als groenscherm;*
- *dat tussen deze bebossing en de gesloten loods een talud aanwezig is waarop extra beplanting zal worden aangebracht;*
- *dat de aanwezige bufferzone voor wat betreft de milieutechnische aspecten voldoende breed en functioneel is;*
- *de wijzigingen aan het oorspronkelijke besluit zoals voorgesteld door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie zijn van minieme aard en gaan de grond van de zaak niet aan;*

Overwegende dat de deputatie bij beslissing van 27 februari 2014 een uitvoerig gemotiveerd nieuw besluit nam inzake het lopende dossier over het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie;

Overwegende dat het standpunt van het college van burgemeester en schepenen bijgetreden kan worden :

dat aangezien de deputatie van oordeel is dat de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie kan worden afgeleverd, huidige vergunning eveneens kan worden verleend, gezien de te regulariseren werken bijdragen tot een betere ruimtelijke ordening binnen het industriegebied en bovendien een verbetering betekenen in functie van het beperken van de hinder; dat in de voorliggende vergunningsaanvraag het onmogelijk gemaakt wordt aan de aanvrager om nog een uitweg te nemen langs de Havenstraat; dat de verkeerslast naar de agrarische gebieden met de daarin gesitueerde zonevreemde woningen tot nul wordt herleid; dat bovendien een efficiënte landschappelijk geïntegreerde bufferzone werd voorzien;

Overwegende dat het beroep van Eric Loenders en buurtbewoners niet wordt ingewilligd; dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd; dat aan Carmans nv de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

2.

Op 13 maart 2012 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie aan de tussenkomende partij. Het administratief beroep van de verzoekende partij wordt niet ingewilligd en op 27 juni 2012 verleent de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning. De Raad vernietigt met het arrest van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359 deze beslissing van 27 juni 2012, en beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest. Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure hernomen en beslist de verwerende partij op 27 februari 2014 opnieuw om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning voor de ecologische behandelingsinstallatie te verlenen aan de tussenkomende partij. De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 april 2014 opnieuw de vernietiging van die beslissing van 27 februari 2014. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1314/0537/A/2/0512. Met een arrest van 20 december 2016 (RvVb/A/1617/0413) wordt dit beroep wegens laattijdigheid als onontvankelijk verworpen. De stedenbouwkundige vergunning voor de ecologische behandelingsinstallatie is hierdoor definitief geworden.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1.

In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 4.3.1 VCRO en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij heeft nagelaten om de omringende bebouwing te betrekken in haar beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij stelt dat de aard van de activiteiten, die zeer hinderlijk zijn voor de omwonenden, niet betrokken wordt in de beoordeling van de bestreden beslissing, terwijl de

verzoekende partij hier reeds op gewezen had in haar administratief beroepschrift. De verzoekende partij verwijst ook naar het vernietigingsmotief in het arrest van 2 juli 2013 van de Raad, met name dat de verwerende partij in haar beoordeling geen rekening houdt met de hinder die de omwonenden kunnen ondervinden van de milieubelastende activiteiten van het bedrijf. De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij geen gevolg heeft gegeven aan dit vernietigingsmotief en met andere woorden opnieuw dezelfde fout maakt.

Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij, bij gebrek aan een concreet onderzoek naar de verenigbaarheid van de aanvraag met de omwonenden, het dossier niet met de vereiste zorgvuldigheid vastgesteld. Dit maakt tevens een schending uit van de formele motiveringsplicht.

1.2.

In het tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 4.3.1 VCRO, van de kracht van gewijsde van het vernietigingsarrest van 2 juli 2013 met nr. A/2013/0359 en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering verstrekt waarom de bufferzone van de aanvraag dermate afwijkt van de omzendbrief van 8 juli 1997 en dat de verwerende partij de kritieken van de verzoekende partij hieromtrent in haar administratief beroepschrift niet voldoende weerlegt.

De verzoekende partij verwijst naar het vernietigingsarrest van de Raad van 2 juli 2013 waarin gesteld wordt dat *“omwille van de bezwaarschriften in verband met de bufferzone, is de beoordeling van de verwerende partij over de breedte van deze bufferstrook (...) een cruciaal punt waarover geen onduidelijkheid mag bestaan”*.

De verzoekende partij wijst verder op de omzendbrief van 8 juli 1997, waarin aangegeven wordt dat een bufferzone van 25 meter breedte het richtcijfer vormt voor milieubelastende bedrijven.

De verzoekende partij werpt op dat zij in haar administratief beroepschrift aangehaald heeft dat de voorziene buffer onvoldoende breed is en stelt dat in de bestreden beslissing voor deze kritiek enkel naar een advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt verwezen. De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij niet kan verwijzen naar een advies dat werd afgeleverd in de milieuvergunningsprocedure die een heel andere finaliteit dient en dan ook geen enkele relevantie heeft in de stedenbouwkundige vergunningsprocedure.

De verzoekende partij argumenteert verder dat het openbaar domein (de Havenstraat en de gracht) niet kan geannexeerd worden in de verplichte bufferzone, omdat dit niet voorzien is in de aanvraag en niet tot de eigendom van de tussenkomende partij behoort. Bovendien moet de Havenstraat haar functie behouden en kunnen de Havenstraat en de gracht niet worden ingericht als een bufferzone.

De verzoekende partij besluit dat de motieven van het vernietigingsarrest kracht van gewijsde hebben ten aanzien van de verwerende partij en zij hieraan gevolg moet geven. Volgens de verzoekende partij schendt de verwerende partij dit motief door een bufferzone van 25 meter aan te nemen die niet wordt voorzien op de ingediende plannen.

2.

2.1.

De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het eerste middel dat in de bestreden beslissing niet alleen uitdrukkelijk wordt verwezen naar de uitvoerig gemotiveerde beslissing van

27 februari 2014, dat werd genomen in opvolging van het vernietigingsarrest van de Raad van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359, maar ook uitdrukkelijk werd verwezen naar het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen van 7 januari 2014, dat werd bijgetreden in de bestreden beslissing en waarin de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening terug te vinden is voor wat betreft de in de omgeving bestaande toestand. De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partij zich hiervan geen rekenschap heeft gegeven, voortgaande op de inhoud van haar verzoekschrift. Om haar standpunt verder te staven, citeert de verwerende partij de voor haar relevante passages uit de beslissing van 27 februari 2014 en uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 7 januari 2014.

Vervolgens wijst de verwerende partij op de bijkomende motivering uit de bestreden beslissing zelf.

Tot slot wijst de verwerende partij op het feit dat de Raad over een discretionaire bevoegdheid beschikt voor wat zijn beoordelingsbevoegdheid over de verenigbaarheid met de eisen van de goede ruimtelijke ordening betreft, waarbij hij zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij. De verwerende partij stelt dat er geenszins sprake is van een kennelijke onredelijke beslissing, minstens dat het tegendeel niet afdoende aannemelijk wordt gemaakt door de verzoekende partij.

2.2.

Met betrekking tot het tweede middel stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij geen gewag kan maken van een beweerde schending van de kracht van gewijsde van het vernietigingsarrest van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359, nu dit vernietigingsarrest geen betrekking heeft op de voorliggende aanvraag waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van twee opslagsilo's, de regularisatie van een electra-cabine en een betonwand en de aanleg van een talud.

Verder stelt de verwerende partij dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen naar de uitvoerig gemotiveerde beslissing van 27 februari 2014, dat werd genomen in opvolging van het vernietigingsarrest van de Raad van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359, maar ook uitdrukkelijk werd verwezen naar het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen van 7 januari 2014, dat werd bijgetreden in de bestreden beslissing en waarin de beoordeling van het afdoende karakter van de bufferzone uitvoerig aan bod komt. Om haar standpunt te staven, verwijst de verwerende partij naar haar citaten vermeld onder het eerste middel. Volgens de verwerende partij heeft de verzoekende partij zich hiervan geen rekenschap gegeven, voortgaande op de inhoud van haar verzoekschrift.

Tot slot wijst de verwerende partij nog op de aanvullende motivering in de bestreden beslissing, in het bijzonder het gunstig advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

3.

De tussenkomende partij behandelt de twee middelen samen in haar schriftelijke uiteenzetting.

3.1.

Met betrekking tot de beweerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel stelt de tussenkomende partij dat er dient verwezen te worden naar de reeds zeer uitgebreide procedure die zich tussen de partijen heeft voorgedaan. Volgens de tussenkomende partij heeft de verwerende partij reeds meermaals haar standpunt kenbaar gemaakt aan partijen.

De tussenkomende partij is van oordeel dat de verwerende partij dan ook zorgvuldig heeft gehandeld door te verwijzen naar de zeer uitvoerig gemotiveerde beslissing van 27 februari 2014, die ongeveer hetzelfde onderwerp heeft als de bestreden beslissing. De tussenkomende partij argumenteert verder dat de beslissing van 27 februari 2014 met een aangetekende brief ter kennis werd gebracht aan de partijen, hetgeen tot gevolg heeft dat de partijen kennis hebben kunnen nemen van het standpunt van de verwerende partij.

Zij is van oordeel dat, gelet op de feitelijkheden en voorafgaandelijke procedures, het niet ontkend kan worden dat de verzoekende partij op de hoogte was van de motieven van de verwerende partij.

3.2.

De tussenkomende partij stelt met betrekking tot de beweerde schending van artikel 4.3.1 VCRO dat de vergunningverlenende overheid geenszins verplicht is om alle in dit artikel vermelde aandachtspunten mee in haar beoordeling te betrekken, maar dat de vergunningverlenende overheid dit slechts dient te doen voor zover zij dit noodzakelijk of relevant acht.

De tussenkomende partij verwijst naar het positief advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, waarin gesteld wordt dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening. Volgens de tussenkomende partij heeft deze beoordeling, ondanks het feit dat ze oorspronkelijk in het kader van de milieuvergunningsaanvraag werd uitgevoerd, eveneens een stedenbouwkundige waarde, zodat de verwerende partij dit kan betrekken in haar oordeel.

Volgens de tussenkomende partij is de bestreden beslissing op afdoende wijze gemotiveerd door te stellen dat de te regulariseren werken bijdragen tot een betere ruimtelijke ordening binnen het industriegebied en bovendien een verbetering betekenen in functie van het beperken van de hinder. Zij is van oordeel dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de beweerde hinder voor de omgeving.

3.3.

Met betrekking tot de beweerde schending van de kracht van gewijsde van het vernietigingsarrest van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359, is de tussenkomende partij van oordeel dat de verwerende partij dit wel degelijk gerespecteerd heeft, gelet op het feit dat er uitsluitel wordt gegeven omtrent de ligging en de omvang van de bufferzone, onder verwijzing naar het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

De tussenkomende partij stelt dat uit het vernietigingsarrest van de Raad van 2 juli 2013 volgt dat er geen onduidelijkheid mag bestaan over de breedte van de bufferstrook. Volgens de tussenkomende partij komt de bestreden beslissing tegemoet aan de vraag tot verduidelijking, waardoor er geen schending van de kracht van gewijsde van voormeld vernietigingsarrest voorligt.

Zij voert vervolgens aan dat in navolging van het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie terecht wordt geoordeeld dat er een voldoende bufferzone aanwezig is. De tussenkomende partij stelt dat de norm van 25 meter voor een bufferzone indicatief en geenszins een bindende norm is, zodat eventuele afwijkingen mogelijk zijn. Zij meent dat er in de bestreden beslissing duidelijk wordt weergegeven waar deze bufferzone zich bevindt. Ook wordt de inrichting van de bufferzone besproken in het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, waarnaar de bestreden beslissing verwijst.

Tot slot wijst de tussenkomenende partij erop dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie haar vaststelling ter plaatse heeft laten uitvoeren door een adviesverlener van de afdeling milieuvergunningen.

4.

4.1.

In haar wederantwoordnota voert de verzoekende partij met betrekking tot het eerste middel nog aan dat de verwerende partij de kritiek op de motivering in de bestreden beslissing tracht te vergoelijken door te verwijzen naar de motivering in twee andere beslissingen. De verzoekende partij is van oordeel dat de formele motiveringsplicht vereist dat de motivering wordt opgenomen in de bestreden beslissing zelf en dat een motivering door verwijzing enkel mogelijk is indien de beslissingen waarnaar wordt verwezen aan de bestreden beslissing worden gevoegd en er deel van uitmaken. Volgens de verzoekende partij is in voorliggend geval niet voldaan aan deze voorwaarde.

Verder stelt de verzoekende partij nog dat de bijkomende motivering waarnaar de verwerende partij verwijst geen onderzoek naar de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening bevat, maar dat zelfs expliciet wordt aangehaald dat, aangezien de vorige vergunning verleend werd, ook de voorliggende aanvraag kan worden vergund. Volgens de verzoekende partij volgt hieruit dat de verwerende partij weinig aandacht besteed heeft aan het onderzoeken van de aanvraag, maar de aanvraag vergund heeft omdat in het verleden een ander dossier ook vergund werd.

4.2.

Met betrekking tot het tweede middel voegt de verzoekende partij nog toe dat het vernietigingsarrest van de Raad van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359 wel degelijk van groot belang is voor de beoordeling van de in deze procedure bestreden beslissing, nu in dit arrest geoordeeld werd dat de bufferzone een cruciaal punt is waarover geen onduidelijkheid mag bestaan. De verzoekende partij argumenteert verder dat de aanvraag die aan dat vernietigingsarrest ten grondslag ligt, betrekking heeft op exact dezelfde inrichting die door dezelfde zone wordt gebufferd als bij de huidige bestreden beslissing.

De verzoekende partij stelt verder dat het juist is dat de aandachtspunten van artikel 4.3.1, §2 VCRO niet allemaal in rekening moeten worden genomen, maar enkel indien daar aanleiding toe bestaat. Dit is hier het geval, meer in het bijzonder door het eerdere vernietigingsarrest en het door de verzoekende partij ingestelde administratief beroep. Volgens de verzoekende partij spreekt het advies van de milieuvergunningscommissie zich niet uit over het aanvraagdossier waar enkel de bufferzone op de eigendom van de aanvrager wordt ingetekend en biedt het geen antwoord op de kritieken van de verzoekende partij dat de Havenstraat haar functie moet behouden en niet kan worden ingeschakeld als bufferzone.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij houdt in essentie voor dat de bestreden beslissing het motiveringsbeginsel en het daaraan gekoppeld zorgvuldigheidsbeginsel schendt door, ter ondersteuning van de bestreden beslissing, te verwijzen naar een gunstig advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, naar de motivatie van een eerdere beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014 en naar de motivatie van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen van 7 januari 2014.

Artikel 4.7.21, §1 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de verwerende partij bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid onderzoekt. Dit houdt in dat zij de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering vervat in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert ook niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

Daarenboven vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat de verwerende partij bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. Tot slot moet de verwerende partij de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient de verwerende partij de redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet concretiseren deze beginselen voor eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur.

Uit voormelde beginselen volgt dat uit de bestreden beslissing duidelijk moet blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

2.1.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beoordeeld heeft op grond van volgende elementen:

- een gunstig advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie;
- een uitvoerig gemotiveerde beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014 inzake het op dat ogenblik lopende dossier over het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie;
- het standpunt van het college van burgemeester en schepenen zoals verwoord in de beslissing van 7 januari 2014, dat door de verwerende partij wordt bijgetreden.

Op basis van deze elementen aanvaardt de verwerende partij dat de stedenbouwkundige vergunning kan verleend worden aan de tussenkomende partij.

2.2.

Met de verzoekende partij moet vastgesteld worden dat de verwerende partij niet zo maar kan verwijzen naar een gunstig advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat dit advies verleend werd inzake het beroepsdossier bij de Raad. Dit is niet correct. Uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 7 januari 2014 blijkt dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie een advies heeft verleend over het beroep aangetekend tegen de beslissing van de verwerende partij van 4 juli 2013 houdende gedeeltelijke aktenaam van een mededeling kleine verandering of met andere woorden in het kader van een milieuvergunningsaanvraag.

Los van de bedenking dat de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag een volledig andere finaliteit heeft dan de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en derhalve los staan van elkaar, moet vastgesteld worden dat de verwerende partij zich dit advies niet eigen heeft gemaakt, minstens zich geen eigen oordeel heeft gevormd over de problematiek van de bufferstrook en op die wijze de grieven van de verzoekende partij niet afdoende heeft beantwoord.

Het louter citeren van de inhoud van het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie kan immers niet beschouwd worden als het zich eigen maken van het advies of het vormen van een eigen oordeel.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de grieven van de verzoekende partij inzake de bufferstrook ook niet op een andere wijze aan bod zijn gekomen.

2.3

De verwerende partij verwijst vervolgens naar haar herstelbeslissing van 27 februari 2014.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing een ander voorwerp heeft dan de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2014 en hier dus wezenlijk van verschilt. De voorliggende bestreden beslissing heeft als voorwerp het bouwen van twee opslagsilo's, regularisatie van een electra cabine en een betonwand, aanleg van een talud. De beslissing van 27 februari 2014 heeft betrekking op het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie. De voorliggende bestreden beslissing betreft de verdere ontwikkeling van de ecologische behandelingsinstallatie.

Voor de beoordeling van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, wat dient onderzocht te worden aan de hand van de relevante aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO, kan de bestreden beslissing dan ook niet volstaan met te stellen *“dat de deputatie bij beslissing van 27 februari 2014 een uitvoerig gemotiveerd nieuw besluit nam inzake het lopende dossier over het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie”*.

De techniek van 'motivering door verwijzing' kan uiteraard enkel aangewend worden wanneer het voorwerp van de aanvraag identiek is. Hierboven werd reeds aangeduid dat beide aanvragen verschillend zijn.

Door uitsluitend te verwijzen naar een beoordeling gedaan in een andere aanvraag, met een verschillend voorwerp, heeft de verwerende partij zich geen eigen oordeel gevormd over het aangevraagde. Minstens dient gesteld te worden dat de verwerende partij het aangevraagde niet zelf getoetst heeft aan de aandachtspunten en criteria van artikel 4.3.1, §2 VCRO.

2.4.

Evenmin kon de verwerende partij haar beoordeling over de goede ruimtelijke ordening beperken tot een 'bijtrekken van het standpunt van het college van burgemeester en schepenen', met name de motivatie van het voor haar bestreden collegebesluit van 7 januari 2014.

Zodra de verwerende partij immers het bij haar ingestelde administratief beroep ontvankelijk verklaart, verliest de bij haar bestreden beslissing haar rechtskracht en is zij verplicht – op grond van een eigen beoordeling – een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij wel enerzijds een aantal standpunten van het college verwoordt, maar dat niet alle door de verzoekende partij voor haar ingeroepen beroepsgrievens hiermee zijn behandeld. Zo komt de problematiek van de buffer hier niet aan bod, noch de ingeroepen hinder afkomstig van de aangevraagde silo's en wordt de in de omgeving bestaande toestand niet bij deze motieven betrokken.

Het in de bestreden beslissing verwoorde motief dat 'de te regulariseren werken bijdragen tot een betere ruimtelijke ordening binnen het industriegebied en bovendien een verbetering betekenen in functie van de hinder' kan niet beschouwd worden als een concrete beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, maar is eerder een stijlclausule.

3.

De verzoekende partij voert met betrekking tot de hinder en de bufferstrook ook de schending aan van de kracht van gewijsde van het vernietigingsarrest van 2 juli 2013 (nr. A/2013/0359).

Dit middelonderdeel moet verworpen worden.

Het arrest van 2 juli 2013 heeft geen betrekking op het voorwerp van de bestreden beslissing. Het arrest van 2 juli 2013 vernietigt daarentegen de beslissing van de verwerende partij van 27 juni 2012 waarbij aan de tussenkomende partij een vergunning werd verleend voor bouwen van een ecologische behandelingssite voor gronden. Na dit vernietigingsarrest heeft de verwerende partij op 27 februari 2014 een nieuwe vergunning verleend.

De alhier bestreden beslissing heeft betrekking op het bouwen van twee opslagsilo's, regularisatie van een electra cabine en een betonwand, aanleg van een talud.

Ook al bestaat er enige samenhang tussen beide stedenbouwkundig aanvragen, de schending van de kracht van gewijsde van een arrest inzake het ene voorwerp kan niet ingeroepen worden ter ondersteuning van grieven tegen de andere vergunningsaanvraag.

4.

Het eerste en tweede middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv CARMANS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 10 april 2014, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van twee opslagsilo's, de regularisatie van een electra cabine en een betonwand en de aanleg van een talud op de percelen gelegen te 3560 Lummen Havenstraat 1 met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 1809, 1810, 1811, 1812a.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS